

Дата прийняття:	19/02/2019
Дата набуття статусу остаточного:	19/02/2019 (Комітет)
Назва:	<u>CASE OF TOTHPAL AND SZABO v. ROMANIA</u> <i>(Application nos. 28617/13 and 50919/13)</i>

Зміст:	<p>Справа стосувалася двох заявників.</p> <p>Перший заявник Т. був священиком Євангелійської лютеранської громади міста Арад. Після дисциплінарного провадження його було звільнено та призначено нового священика. Проте, Т. продовжував здійснювати функції священика стосовно декількох членів громади.</p> <p>3 березня 2010 року Лютеранська церква, представивши нового священика прихожанам, звернулась до прокуратури із скаргою на незаконне здійснення заявником обов'язків священика громади.</p> <p>Прокуратура на певному етапі припинила розслідування цієї справи, однак зазначила, що здійснення функцій священика можливе лише за наявності згоди громади, а таку угоду з Т. попередньо було розірвано. В подальшому на заявника було накладено штраф у розмірі 235 євро. Перший заявник оскаржив рішення щодо накладення штрафу до суду, проте суд відхилив скаргу заявника та збільшив розмір штрафу до 900 євро. Апеляційний суд залишив це рішення в силі на підставі того, що Т. проводив специфічні лютеранські релігійні церемонії, незважаючи на юридичні перешкоди, що були встановлені у зв'язку із його звільненням з посади пастора церкви громади.</p> <p>Щодо справи другого заявника: 1995 року заявник С. був призначений на посаду священика в одному із сіл. 2008 року після суперечки Реформаторська церква припинила контракт С., звільнила його та заборонила проводити релігійні служби. В лютому 2009 року Реформаторська церква звернулася до органів прокуратури із заявою про порушення кримінального провадження проти другого заявника у зв'язку із незаконним здійсненням релігійних функцій. Прокуратура відмовила в цьому, зазначивши, що Реформаторська громада була розділена з 2008 року, і що деякі з громадян свідомо йшли до С. та відвідували його релігійні служіння, які відрізнялися від звичайної служби реформованої церкви. Реформаторська церква подала апеляцію. Суд першої інстанції визнав, що С. здійснював незаконні релігійні обов'язки. Суд зазначив, що другий заявник діяв у спосіб, несумісний з християнським вченням, і розпалював суперечки в реформаторській громаді. С. було призначено покарання у вигляді позбавлення волі строком на 2 місяці з дотриманням 40-денного посту і молитов на тій підставі, що лише тюремне ув'язнення може спонукати його осмислити свою поведінку та стати на шлях виправлення, після чого другий заявник може бути звільнений. С. подав апеляційну скаргу. Апеляційний суд ухвалив, що, враховуючи розбіжності в реформаторській громаді села,</p>
--------	---

	ув'язнення С. може навпаки розпалити ще більшу ворожнечу.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 9 Конвенції (право на свободу думки, совісті та релігії).